

dring af udviklingen omkring arbejdsløsheden kan gennemføres, uden at det koster det offentlige en krone; det offentlige ville tværtimod slippe for en masse sociale udgifter, udgifter til sundhedsvæsenet og alle mulige andre ting, som er en følge af så høj en arbejdsløshed. Ikke mere om det, men jeg er selvfølgelig tilfreds med, at SF kan støtte hovedlinjerne i dette forslag.

Den anden grundpille hedder fjernelse af ventelisterne. Vi har foreslået, at man laver en jobbank med 60.000 arbejdspladser; som kommuner, amter og statslige institutioner kan søge en kvote fra. Som forslaget er skruet sammen, får man et tilskud på 160.000 kr. pr. stilling, hvis man får andel i kvoten, altså igen svarende til det, der kan spares på dagpengene og udgifter-ne til aktivering.

Vi er helt enige i det, der er indeholdt i reformen på arbejdsmarkedsområdet, nemlig at det er bedst at tilbyde de arbejdsløse et almindeligt job. Det er i virkeligheden også det, vores forslag går ud på. Vi tilbyder de arbejdsløse et helt normalt arbejde, helt normale løn- og arbejds-vilkår og varig beskæftigelse, og det vil samtidig medvirke til at løse vigtige problemer i vel-færdssamfundet. Vi kan give bedre hjælp til de ældre, vi kan få fjernet ventelisterne, vi kan få ansat flere, hvor der pukles alt for hårdt, og vi kan få løst nogle vigtige vedligeholdelsesopga-ver. Det vil stadig ikke koste staten en krone, og finansministeren vil ikke få det allermindste problem med sin finanslov. Det vil bare være en mere fornuftig anvendelse af pengene.

Men vi forstår ikke, at regeringen i stedet foreslår tvangsarbejde for de arbejdsløse i dag-pengeperiode 2 og indfører en uhørt skarp form for tvang. Hvis man ikke siger ja til det tilbudte arbejde, mister man dagpengeretten, og udsæt-tes man i løbet af f.eks. 2 år for så urimelige arbejds-vilkår, at alle andre mennesker i dette land for længst havde taget deres gode tøj og forladt arbejdspladsen, må den arbejdsløse blive for ikke at miste dagpengeretten. Det er tvangsarbejde, det er slavearbejde, det er utrolig vold-somme sanktioner, der bliver vedtaget i mor-gen, uden at vi kender den fulde konsekvens for de arbejdsløse. Sådan må vi i hvert fald konkludere på baggrund af høringen her på Christi-ansborg i går om arbejdsmarkedsreformen.

Men selv om der via det forslag, regeringen kommer med om tilbud til de arbejdsløse i dag-pengeperiode 2, skulle blive tale om et godt arbej-de, må man vel indrømme – særlig i disse

tider, hvor der tales så meget om motivation og om, hvor vigtigt det er at motivere folk – at det ikke er særlig motiverende, at belønningen for at passe et sådant godt arbejde til punkt og prikke i f.eks. 2 år er, at man ikke bare mister arbejdet, men efterfølgende også smides ud af a-kassen; vi forstår ikke, at man overhovedet kan tænke sådanne tanker. Men også her kan jeg takke SF for den velvillige holdning til forslaget om jobbank og fjernelse af ventelisterne.

Den tredje grundpille hedder stop for statstilskud til private pensionsordninger. Det fremgår af finansloven, at vi i 1995 betaler ca. 50 mia. kr. til landets folkepensionister; det står tydeligt og klart, og sådan er det altså. Men man kan ikke se – og det undrer mig, at det ikke tages mere alvorligt i debatten, og at ingen gider tage det op – at staten i 1995 indbetaler 27 mia. kr. til folks private pensionsordninger. Og jo rigere man er, desto større bidrag kan man få fra staten til sin private opsparing.

Vi er på vej til en skævvridning med uhørte klasseforskelle mellem fremtidens pensionister. Vi vil se, at de bedst stillede pensionister går op i realindkomst, når de går på pension, på grund af den fordelagtige pensionsordning med stats-tilskud, hvorimod mange kun får rene håndører. Vi vil se, at arbejdsløse, hjemmegående hus-mødre, syge og folk i deltidsbeskæftigelse vil blive henvist til en ussel folkepension på grund af de stigende tilskud til private pensionsord-ninger. Det tabte skatteprovenu er seksdoblet på 20 år, og fra 1992 til 1993 steg det med 3 mia. kr.

Man kommer og praler med, at man nedbringer underskuddet på statsfinanserne med 4 mia. kr., og så er det måske ikke spor mere end det, der mistes ved de private pensionsordningers tagselvbord. Det er det mest asociale element, vi har i skattelovgivningen, og det er med til at skabe en stærkt stigende statsgæld.

SF's hr. Jes Lunde sagde helt korrekt, at der bare var tale om en fremrykning af indtægter. Det er rigtigt, at der er tale om en delvis udsky-delse af skattebetalingen; men den enkelte beskattes samlet set mildere af indkomster, der har været vejen omkring pensionsopsparinger, fordi man typisk får en lavere skatteprocent, når man kommer ud af systemet, end man havde, den-gang man fik fradraget. Og jo rigere man er, desto større er fordelene.

Dertil kommer, at udskudt skat også betyder renteudgifter for staten. På grund af denne ord-ning – og her baserer jeg mine oplysninger på det, finansministeren har oplyst i finansredege-